

[Ellemann-Jensen]

hvis vi i Danmark skal bevare og siden udbygge vores velstand, så må denne opfordring følges. Vi vil i venstre arbejde for, at et sådant samarbejde kan skabes.

Regeringen har nu lagt sin politik frem. Det er en helhed, som bærer tydeligt præg af den alvor og den realisme, hvormed man har vurderet de økonomiske udsigter for Danmark. Det er naturligt, at den økonomiske politik i så afgørende grad dominerer regeringens oplæg, for det er de tyngende økonomiske problemer, der på så mange områder truer med at lamme Danmarks muligheder for en fortsat fri udvikling – også på områder, der ikke umiddelbart har noget med det økonomiske at gøre.

Danmarks gældsætning til udlandet har allerede på afgørende måde forstyrret eller ligefrem lammet handlekraften i den økonomiske politik, og bliver dette forhold ikke bragt i orden, ja, så vil lammelsen brede sig. Vi vil i stigende grad blive tvunget til at tage hensyn, som påtvinges os udefra, og en uundgåelig følge heraf kan blive en tiltagende politisk krise, som lammer det ene punkt efter det andet i samfundslivet. Derfor er det vigtigt at holde fast ved, hvad statsministeren sagde her i tirsdags, at regeringens politik ikke er en vækstfjendtlig politik, en pausepolitik, der bare fastfryser tingene, men at der er tale om en politik, som på den længere sigt skal genskabe mulighederne for, at tingene kan vokse videre. En sådan politik er jo den sværeste af alle – det viser den nyere historie os – og en sådan politik stiller store krav ikke blot til den regering, der skal gennemføre den, der stilles mindst lige så store krav til oppositionen og til de andre kræfter, som er med til at forme samfundsudviklingen. Der stilles krav om, at man er villig til at se tingene i et perspektiv og i en sammenhæng, at man ikke bare piller detaljer ud, som man ikke kan lide, og så prøver at føre femørespolitik på mærkesager, men lader helheden få lov til at blive liggende.

Vi så beklageligvis tilløb til sådanne holdninger, da folketinget for en måned siden behandlede de første lovforslag, regeringen skulle have igennem. Vi så, hvordan nogle hagede sig fast i, at f. eks. en momsforhøjelse jo betyder flere ledige, idet de samme slet ikke ville se denne momsforhøjelse som et led i den helhed, hvor en sundere finanslov skal skabe grundlag for den senere vækst,

der kan gavne beskæftigelsen. Det er så let bare at tage detaljerne frem og så kritisere. Forhåbentlig vil det vise sig i den kommende tid, når regeringens forskellige forslag skal behandles hver for sig, at der er bedre forståelse for helheden i den flerstrengede økonomiske politik, som statsministeren har forklaret om.

Det er en helhed med tre grundpiller. For det første den pris- og omkostningspolitik, der skal skabe grundlag for nye initiativer, nye arbejdspladser. Her spiller den indkomstpoltik, regeringen ønsker at gennemføre, den helt afgørende rolle. Den anden grundpille er erhvervs- og arbejdsmarkedspolitikken, som skal opmuntre nye initiativer og være med til at rydde misvækster bort. Den tredje grundpille er den tilpasning af finanspolitikken, hvis nødvendighed understreges så kraftigt af det finanslovsforslag, som vi også skal behandle her i dag, og som venstres finanslovsordfører i øvrigt vender tilbage til.

Det er klart, at tager man fat på én af disse grundpiller uden at ænse de andre, ja, så kan man få mærkelige resultater ud af det. Ser man alene på den finanspolitiske stramning, på besparelser, afgiftsforhøjelser, ændringer i skatteberegningen, ja, så kan man sagtens komme og sige, at her skaber regeringen jo bare ny ledighed. Men det er en urimelig og en farlig måde at anskue tingene på, som ikke vidner om den store seriøsitet over for de problemer, vi skal prøve at løse. I venstre har vi tillid til, at den flerstrengede politik, statsministeren har lagt frem, vil dreje udviklingen i den rigtige retning. Vi ved, at det kommer til at gå langsomt, og vi ved, at vi skal igennem en vanskelig tid, før resultaterne vil kunne mærkes, men vi ved også, at Danmarks problemer i dag er så store, at ingen nok så udspekuleret mirakelkur vil kunne klare det hele med et snuptag.

Vi hørte jo en af mirakelkurene lige før, da hr. Svend Andersen (Rosk.a.) fra fremskridtspartiet var heroppe. Men hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s mirakelkur var ikke engang udspekuleret. Ja, selv de tillægsord, der jo gerne skal camouflere tomheden og mangelen på sammenhæng i fremskridtspartiets mirakelkure, var af vanlig plump karakter. Men jeg forstår på morgenaviserne, at fremskridtspartiet vil gå over til esperanto, og så kan vi måske omsider vente en fornyelse i